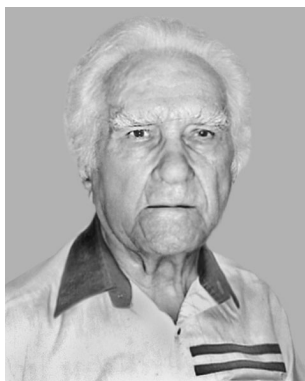

Л. Н. Степовичка

Миколаєнко Микола Антонович

МИКОЛАЄНКО Микола Антонович (05. 12. 1919, с. Мар'янівка, нині Криворіз. р-ну Дніпроп. обл. – 18. 11. 2019, м. Кривий Ріг Дніпроп. обл.) – письменник, драматург, публіцист. Член НСПУ (1958), НСЖУ (1956). Учасник 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди СРСР. Закін. Запоріз. пед. інститут (1941), Горьков. зенітно-артилер. училище (РФ, 1942). Учителював у м. Кривий Ріг (Дніпроп. обл., 1946–53); працював ред. криворіз. місь-кої г. «Червоний гірник» (1953–60); гол. ред. видавництва «Промінь» у Дніпропетровську (нині Дніпро, 1960–63); очолював гол. ред. худож. програм телебачення Дніпроп. облтелерадіокомітету (1963–81). На твор. роботі. Дебютував 1936 віршем «Дівчині» у г. «Червоний гірник». Друкувався в обл. г. «Червоне Запоріжжя» та «Индустриальное Запорожье», ж. «Україна» та «Січеслав». Повісті М. присвяч. темі 2-ї світової війни, оповідання та публіцистика адресовані переважно молодому читачеві. Осн. мотиви творчості – любов до України, оспівування краси рідного краю, вічні проблеми життя і смерті, добра і зла, любові й ненависті. Автор п'єс «Мар'яна» (поставлена 1958 Криворіз. театром драми і муз. комедії ім. Т. Шевченка) та «Іду за тобою» (1962, Дніпроп. обл. радіо), опубл. у колектив. зб. «Де Саксагань злилася з Інгульцем» (1962), кн. публіцистики «Береги твого щастя» (1970), худож.-докум. повісті «Ста-вка – все життя» (1995), зб. сонетів «Вечірній блюз» (2003) і «Тестамент» (2004; усі – Дніпропетровськ).

Основні твори

Теплої. К., 1956; На лінії вогню: Повість. К., 1956; Кривий Ріг, 1996; Ксана. Дн., 1959; До сходу сонця. Дн., 1963; Патериця. Дн., 1994; Віно. Кривий Ріг, 1994; Замцерла. Дн., 2000; Чорнотроп.

Дн., 2001; Отже. Дн., 2001; Холодна осінь. Дн., 2003; Заміноване поле. Дн., 2006; Вишиванка від євшану. Дн., 2006; Мудрий дар. Дн., 2007; Сад кохання: У 2 кн. Дн., 2007; Чарка сонця. Дн., 2007; Українські джунгли. Дн., 2008; Місячний камінь. Дн., 2008; Крила Ікара. Дн., 2008; Радість – яко мудрість. Дн., 2009; Велика тайна. Дн., 2009; Ганнібал – біля воріт..! Дн., 2009; Віща Зоря: У 5 т. Дн., 2009–14; А кінь ірже... Дн., 2010; Ахіллесова п'ята. Дн., 2010; Остання заграва. Дн., 2010; Причал Печаль. Дн., 2011; Гірко!.. Дн., 2012; Усмішка Джоконди. Дн., 2013; На краю безодні. Дн., 2014; Вулкан заговорив... Дн., 2014; Полиновий сумерк. Дн., 2016.

Рекомендована література

1. Макаренко М. Від задуму до вистави. «Мар'яна» М. Миколаєнка в Криворізькому театрі // РК. 1959, 9 лип.;
2. Солодовник А. Уроки Миколи Миколаєнка // Миколаєнко М. Тестамент. Дн., 2004;
3. Степовичка Л. Вітання Січеславському патріарху. Поету Миколі Миколаєнку – 90 // Січеслав. 2009. № 4;
4. Її ж. «Ми стояли по пояс у хмарах...». Діалог зі старим солдатом про війну, поезію і кохання // Слово Просвіти. 2014, 8–14 трав.;
5. Шабетя В. Зоря Миколи Миколаєнка // ЛУ. 2014, 4 груд.;
6. У сяєві Замцерли. Вип. 4. Рецензії, відгуки і присвяти М. Миколаєнку. Дн., 2016.

Бібліографічний опис:

Миколаєнко Микола Антонович / Л. Н. Степовичка // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-64409>. – Останнє поновлення : 2019.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).